

València, entre Sueca i Europa

Les iniciatives de solidaritat amb Sueca continuen. La Coordinadora d'Entitats per la Llibertat d'Expressió ha fet pública la creació de cinquanta comissions locals, arreu del país, que, a partir de setembre, instal·laran cinquanta microrepetidors. Mentrestant, els radioaficionats de Sueca anuncien la interposició d'un recurs contra el delegat Burriel i la intenció d'arribar al Tribunal d'Estrasburg

El delegat del govern al País Valencià està sofrint els rigors de l'estiu amb estoïcisme de geògraf. Però diuen que l'estoïcisme no l'acompanya de la mateixa manera a l'hora d'enfrontar-se amb l'embolic en què es va ficar, sense mala intenció, atacant quatre petits enginyers tècnics, a l'abast de qualsevol, que permeten als veïns de Sue-

Samuel BOSCH

ca veure la TV3. I pitjor serà si, a la tardor, com els bolets, comencen a aparèixer microrepetidors per tot el territori valencià.

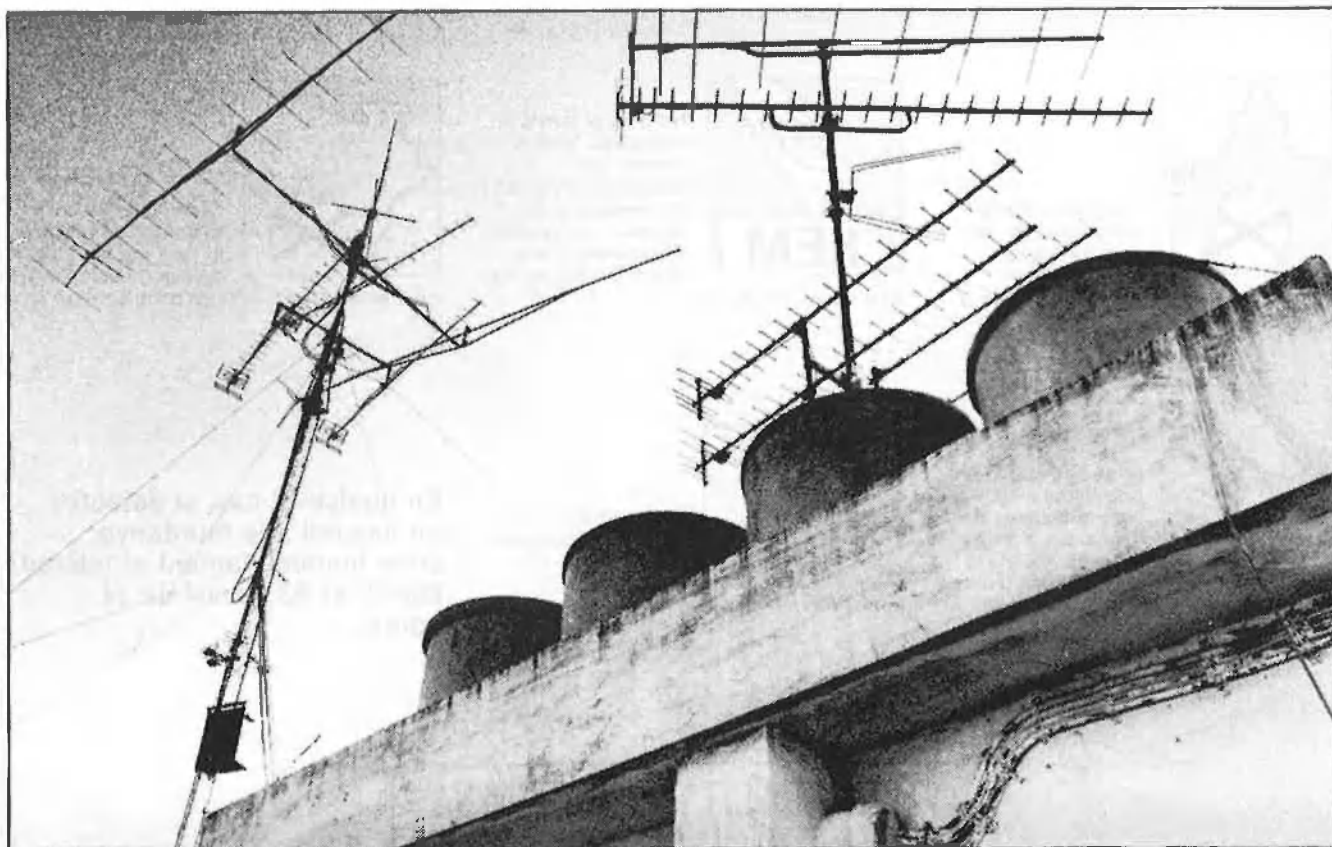
Eugenio Burriel està afectat per aquesta dificultat en la seua carrera política, que fins ara, tot i ser curta, era d'una eficàcia assegurada. TV3 és una pedra en el camí. I molt serà si no el fa caure. No del lloc actual, però potser l'errada d'ara mateix crea-

rà una taca insalvable en un currículum que fins ara assegurava a Burriel una corba ascendent en la confiança dels qui dirigeixen el Partit Socialista.

I, lògicament, quan tot permet d'assegurar que les eleccions generals del 1986 donaran la victòria al PSOE, els obstacles no fan gràcia.

No se sap si l'ordre de precintat el microrepetidor de Sueca va eixir de la

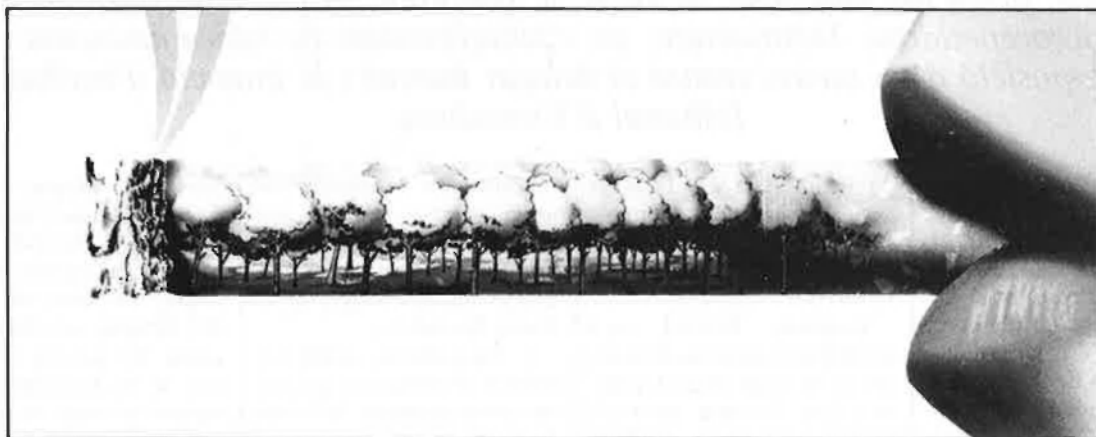
Moncloa. El que és segur és que el recurs interposat per Joan Manuel Garcia Messeguer contra aquella ordre, ha anat del Palau del Temple, seu de la delegació del govern a València, a la Presidència del mateix govern, a Madrid, precisament a la Moncloa, aquell estrany complex d'edificis on Adolfo Suárez volgué centralitzar el poder i on ara mateix Felipe González (al palau i a la

Dins de poc, antenes com la de l'esquerra podrien aparèixer pertot arreu

/ Jordi Vicent

Aquest estiu no et fumes el bosc

CONSELLS PER A TRACTAR D'EVITAR-HO

Recorda que està prohibit de fer foc amb qualsevol finalitat en la

muntanya i en una franja de 400 m. als seus voltants.

amb els raigs del sol.

No tires el fem a la muntanya. Empra sempre els recipients adequats. Els residus poden provocar un incendi. Especialment els vidres, en fer de lupa

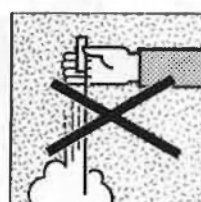
els cremes. Deposita'ls en recipients de fem.

Quan neteges de rostolls o de residus el jardí del teu xalet o casa de camp, no

Apaga acuradament els mistos i els cigarrets abans de llançar-los a terra. No tires mai els cigarrets des d'un

vehicle ni intentes apagar-los xafant-los sobre l'herba.

qualsevol mena que continguen foc.

Està prohibit igualment llançar-hi coets, globus o artefactes de

En qualsevol cas, si detectes un incendi a la muntanya, crida immediatament al telèfon 96/332 31 53 (servei de 24 hores).

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE GOVERNACIÓ
DIPUTACIONS D'ALACANT, CASTELLÓ Y VALÈNCIA

bodeguiya) i Alfonso Guerra (a l'edifici anomenat *Semillas*) descansen dels efectes traumàtics de la darrera crisi ministerial.

Mentre que tots aquests importants personatges s'ocupen de què fer amb els quaranta mil duros de microrepetidor instal·lat al carrer de la Mare de Déu de Sales, a Sueca, els lectors d'un diari madrileny podien llegir al 20 de juliol que «la televisió de Gibraltar es proposa d'iniciar transmissions en llengua castellana, com a part d'un projecte encaminat a reduir una altíssima subvenció governamental a canvi de publicitat també en castellà». Aquestes emissions tenen «una important audiència» a la Costa del Sol malaguenya. Allò que no es pot prohibir als de fora, es vol impedir als de dins, pel que sembla.

Burriel, que, si més no, està lliure de la responsabilitat de recuperar Gibraltar (aquesta «espina» que, deia Franco, cauria «com una fruita madura») ha volgut passar la pilota enverinada del Temple a la Moncloa. Tot i que, en l'escrit on comunica a Garcia Messeguer aquest traspass, qualifica el recurs d'«improcedent i extemporani», qualificatiu que, indubtablement, farien més lògic que ell mateix hagués resolt, en comptes de remetre la decisió a qui li donà el mandant i la delegació.

Els de sempre

Però, resulta clar ja, el delegat Burriel és la víctima d'una política que ell no ha creat. La submissió continuada del PSOE valencià —amb el secretari general Lerma al front— al xantatge *blavero* ha contribuït notablement a aquesta situació. No és que els faça por TV3. Els fa

Eugenio Burriel passa la pilota a Felipe

/ Arxiu

por *Las Provincias* (que fins ara ha mantingut un estrany silenci editorial sobre tot aquest embull, potser per les vacances de la subdirectora Reyna).

Això els preocupa. Però també els clients que arregen els publicitaris de TV3 (i que fan baixa a Televisió Espanyola) i, molt i molt important, el projecte de Televisió Valenciana autònoma que, gràcies a González i Guerra, no passa encara de projecte —malgrat la bona voluntat de Maria Garcia-Lliverós i de les Corts valencianes en ple.

Per a la Generalitat valenciana, que vol tenir una televisió pròpia, encara que a González no li agrada, l'afer TV3 li ha caigut, com un regal, a la falda. Ja tenen l'argument. «Si no ens deixeu fer-la, la televisió catalanista de Convergència (el partit que no dei-

dueixen, convé tenir-ho en compte, quan l'Estat espanyol ha aconseguit d'entrar a la Comunitat Econòmica Europea, a una Europa en la qual, el passat 1 de març, s'inaugurà el primer canal de televisió europeu, l'Olympus, que pren el nom d'un satèl·lit. A través d'ell, en 1988, els senyals d'aquest canal informatiu es podran captar a les cases, amb petites antenes parabòliques d'uns 50 cm de diàmetre.

El comissari d'informació comunitari, Carlo Ripa di Meana, declarava recentment que un dels seus propòsits és «eliminar els obstacles legals o econòmics que entrebanquen la lliure circulació de programes televisius en Europa», i això «en aplicació inevitable del principi de llibertat de circulació i d'establiment garantida pels Tractats de les Comunitats Europees».

I és que un dels objectius europeus, per exemple del Consell d'Europa, és aconseguir «la llibertat d'expressió i l'accés als *media*, sense fer cas de les fronteres», tal com s'afirma en l'*Intergovernmental programme of activities for 1984*, publicat pel Consell. Al mateix document s'informa de l'activitat del Comitè de Mitjans de Comunicació, amb un punt de referència claríssim: «la recerca en el camp dels mass media, prenent en consideració els principis de la llibertat d'expressió i el dret a la lliure circulació d'informacions, en els aspectes internacionals».

Estant així les coses i sent aquest l'esperit que anima als organismes europeus que se n'ocupen, resulta ben xocant el tractament que el govern espanyol, a través del seu delegat al País Valencià, està donant a la TV3.

xa el PSC ocupar la Generalitat de Catalunya), caurà com una invasió sobre tot el País Valencià». O, diguem-ho així, sobre «tota la Comunitat Valenciana». L'argument, encara que siga fantasiós, pot ser útil a Madrid.

Els socialistes valencians, amb una oposició parlamentària desmuntada (la Coalició Popular que fou de Garcia Miralles, el Partit Comunista que fou de Juan Villalba), tenen encara l'obsessió de l'anticatalanisme. Allò que l'alcalde de València, Ricard Pérez Casado (ex del PSV i del PCE) anomena «la dreta valencianista» i que es concreta en Unió Valenciana, el partit de l'ex-alcalde franquista Ramón Izquierdo.

I Europa, tan prop

Tots aquests fets es pro-

En això, com en tantes altres coses, la integració europea es presenta plena de dificultats i, per tant, d'una urgent necessitat d'acomodar els hàbits polítics als que ja són habituals en altres estats democràtics.

Però si el PSOE sí que vol...

D'altra banda, l'exconseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Max Cahner, i el secretari general de la Federació Socialista Balear (PSB-PSOE), Josep Moll i Marquès, polemitzaven dies enrere, al diari *Avui*, sobre l'afer TV3. El dirigent socialista contestava a Cahner: «respecte a la recepció de TV3 de Catalunya a les nostres illes i al País Valencià, el PSOE sempre ha estat ben explícit: mentre no tinguen una televisió autònoma que compleixi els objectius normalitzadors que creiem que ha de tenir, i sempre que es pugui fer salvant la legalitat, som partidaris que es pugui veure TV3 de Catalunya a les illes Balears».

Ací ve perfectament a tall recordar aquelles declaracions del secretari general del PSPV-PSOE i president de la Generalitat Valenciana, Joan Lerma, a *EL TEMPS*, la tardor passada, quan deia: «crec que els valencians han de poder veure TV3».

Si tots estan d'acord fins aquest punt, ¿quin és l'obstacle? Potser tenia raó Max Cahner quan suggeria a l'*Avui*: «¿és que és més important el monopoli o control de la televisió que fer que es compleixi, també en aquest poderós mitjà de comunicació, el que preveuen la Constitució i els estatuts d'autonomia sobre la protecció de les llengües de l'estat i sobre la llibertat d'expressió?».

Messeguer i Ferri els dos radioaficionats

/ Jordi Vicent

«Arribarem al tribunal d'Estrasburg»

Entrevista amb els dos radioaficionats de Sueca

Fins no fa molt, veure la televisió era pecat. Millor dit, assegurar que no es veia la televisió (encara que després es veïés d'amagat) era la obligació que tenia tota persona per salvar qualsevol tipus de reputació *progre*. Avui dia se segueix considerant en molts ambients la televisió com un artefacte del dimoni i els que la veuen com uns individus incultes.

El nacionalisme al País Valencià no ha estat alié a aquesta opinió i l'única religió per arribar a la salvació nacional pareix que era la literària (la «Cultura» entesa com la del segle XIX, no com la del XX). Fins que un dia algú va fer un xiulet i pareix que la cosa evolucionà una mica.

Encara que no acaben d'adonar-se que el segle XX és el segle de l'audiovisual, comencen a veure que aquesta màquina rectangular té certa importància.

Bé, d'això —del fet que la tele té una certa importància— s'ha adonat tot el món. I també, és clar, el PSOE. La presumpció temptatòria del partit del govern denuncia per part de la dreta pareix que es va confirmant dia a dia. Els telediaris de república bananera, grollerament unidireccionals, en són un exemple ben significatiu. Encara que no l'únic.

Un altre exemple ben recent ha estat la inexplicable actitud del delegat del govern en el País Valencià en voler precintat un mi-

crorepetidor instal·lat a Sueca, només per permetre que TV3 es veja en tot el poble i les rodalies. Veure la televisió continua sent pecat.

Josep Manuel Messeguer i Vicent Ferri són dos dels radioaficionats que decidiren en l'octubre passat muntar aquest microrepetidor. Encara no es poden explicar quin perill pot suposar una instal·lació casolana per veure una televisió legal que ha fet que tot el pes de l'estat vulga caure sobre ells.

Ferri i Messeguer ens comenten a continuació els problemes que han tingut amb el repetidor.

Podeu explicar una mica com va nàixer la idea de muntar aquesta instal·lació.

A partir del moment que